

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7CoCsp/22/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120343942
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2026:6120343942.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Františka Dulačku a členov senátu Mgr. Márie Kašíkovej a JUDr. Zuzany Krivdovej, v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a.s., so sídlom Hodžova 11, Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: A. B. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. XXX, právne zastúpená JUDr. Simonou Skybovou, advokátkou, so sídlom v Žiline, Národná 34, o zaplatenie 958,67 EUR s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Žilina z 12. júna 2025 č. k. 7Csp/3/2021-446, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch I. a III. **p o t v r d z u j e** .
- II. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., **z o s t á v a n e d o t k n u t ý** .
- III. Žalobcovi **p r i z n á v a** proti žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovanú k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 898,67 EUR spolu s 5 % úrokom z omeškania zo sumy 908,67 EUR od 04.08.2017 do 28.08.2017, zo sumy 898,67 EUR od 29.08.2017 do zaplatenia (výrok I.). Vo zvyšnej časti žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty zamietol (výrok II.). Podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa pomeru úspechu strán v spore, priznal úspešnejšiemu žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 88 % (výrok III.).

2. Vykonaným dokazovaním zistil, že dňa 23.11.2009 uzatvoril žalobca ako banka a žalovaná ako majiteľ účtu Zmluvu o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov a služieb, obsahom ktorej bola, okrem iného, podľa odseku 1 Zmluva o zriadení účtu – osobného rastového účtu č. XXX XXX XXXX v mene EUR, na dobu neurčitú, keď podľa článku VII ods. 2 majiteľ účtu vyhlasuje, že obdržal obchodné podmienky, ktoré sú súčasťou zmluvy/príslušných zmlúv a zaviazal sa ich dodržiavať s ďalšími obsahovými podmienkami, ako je uvedené v bode 15. odôvodnenia. Zároveň poukázal na článok III písm. A bod 15 VOP banky účinných od 15.10.2009, v zmysle ktorého sa klient zaviazal dodržiavať na účte kladný (kreditný) zostatok, s ďalšími podmienkami v prípade povoleného prečerpania v zmysle bodu 19 tejto časti, keď výšku minimálneho zostatku zverejňuje banka vo svojich obchodných priestoroch v mene, v ktorej je účet/vkladná knižka vedený a môže ju meniť. Zároveň vychádzal z bodu 3.8 a článku 3.12 VOP účinných od 01.08.2017 s povinnosťami v prípade nepovoleného prečerpania, v zmysle ktorého musí majiteľ účtu platiť z prekročenej čiastky úrok vypočítaný na základe úrokovej sadzby „úrok pri nepovolenom prečerpaní“. Podľa úrokových sadzieb produktov účinných od 01.08.2017 (dôkaz na č. I. 77 spisu) výška úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu predstavovala 28 %. Z predložených výpisov z účtu, ako aj cenníka Prima banka zistil, že debetný zostatok pri povolenom prečerpaní sa úročil sadzbou 19,9 % ročne, pričom pri prekročení výšky povoleného prečerpania sa zostatok úročil úrokovou

sadzbu zvýšenou o 8 % p. a. Z výpisu z účtu žalovanej za obdobie od 01.06.2011 do 30.08.2017 zistil, že ku dňu 03.08.2017 bol aktuálny zostatok mínus 968,67 EUR, ktorý pozostával z viacerých kategórií transakcií, ktoré viedli k (až) nepovolenému prečerpaniu účtu. Hlavnú časť dlhu tvorila istina vo výške 687,96 EUR, ktoré tvorili opakované výbery hotovosti z bankomatov, nákupy platobnou kartou, ktoré postupne zvyšovali debetný zostatok na účte, ďalšiu zložku predstavovali poplatky v celkovej výške 74,55 EUR za obdobie od 01.06.2011 do 03.08.2017 (dôkaz produkovaný žalobcom na č. I. 226 až 347 spisu). Tieto poplatky boli účtované pravidelne a zahŕňali mesačné poplatky za vedenie osobného účtu, poplatok za výzvu na vyrovnanie debetu, poplatky za zistenie zostatku v bankomatoch iných bánk a tiež poplatky spojené s hotovostnými vkladmi a výbermi prostredníctvom iných bánk, či poplatky za spracovanie trvalých platobných príkazov zadaných v pobočke. Súčasťou dlžnej sumy boli úroky vo výške 146,16 EUR, ktoré boli účtované z prečerpanej sumy, ako vyplýva z popisu transakcií z prehľadu pohybu. Súčasťou pohľadávky boli aj zmluvné pokuty v celkovej výške 60,- EUR ako sankcie za opakované porušovanie zmluvných podmienok. Na základe podrobného preskúmania prehľadu pohybov na účte od 1. júna 2016 zistil, že celkový počet debetných operácií bol 460 a celkový počet kreditných operácií 48, keď 15 záznamov medzi debetnými operáciami predstavovalo splátku úveru, 4 operácie boli zaznamenané ako zmluvné pokuty, 10 operácií bolo označených ako úroky a 20 operácií boli klasifikovaných ako poplatky. Z predložených pohybov mal preukázané, že neuhrádzaním splatných záväzkov, najmä minimálnych splátok, sa žalovaná dostávala do nepovoleného prečerpania, ktoré presahovalo debet 1 000,- EUR, a to v čase od 30.12.2016, následne 30.01.2017, 28.02.2017, 31.03.2017 a napokon 02.05.2017. Odstúpenie od zmluvy o vedení účtu nebolo sporné. Po právnej stránke dospel k záveru, že medzi žalobcom ako bankou a žalovanou bola uzatvorená zmluva podľa § 710 Obchodného zákonníka v písomnej forme, ktorá obsahuje všetky podstatné náležitosti určené zákonom v čase vzniku právneho úkonu a aj v súlade s ust. § 1 ods. 3, § 3 ods. 6, § 4 zákona č. 258/2001 Z. z. Žalovaná zmluvu uzatvárala ako spotrebiteľ/fyzická osoba, teda uzatvorená zmluva má charakter spotrebiteľskej zmluvy podľa § 52 Občianskeho zákonníka a zmluvy o bežnom účte podľa § 708 a § 710 Obchodného zákonníka. Uvedený právny vzťah sa v zmysle § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. nespravuje ustanoveniami zákona o spotrebiteľských úveroch, nakoľko podľa citovaného ustanovenia citovaný zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu. Výšku úrokov za povolené prečerpanie a nepovolené prečerpanie považoval za súladnú so zákonom, vychádzajúc z údajov MS SR, Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 4. štvrtrok 2017, v zmysle ktorého priemerná úroková sadba pre kreditné karty predstavovala 25,46 % p. a., spotrebiteľské úvery nezabezpečené do 1 500,- EUR, ostatné spotrebiteľské úvery nezabezpečené hodnotou 12,57 % p. a., keď úročenie spotrebiteľských úverov cez kreditné karty a povolené prečerpanie považoval obsahovo za najbližšie. V konaní nezistil existenciu neprijateľných zmluvných podmienok, ktoré by mali vplyv na výšku uplatneného nároku. Ak žalovaná poukázala na zmenu úrokových sadzieb počas zmluvného vzťahu jednostranne zo strany veriteľa, zdôrazňuje, že tomuto právu (rovnako i zmene všeobecných obchodných podmienok) zodpovedá právo dlžníka bez sankcie odstúpiť od zmluvného vzťahu. Zmena úrokovej sadzby v závislosti na referenčnej sadzbe alebo indexe, ktorý je verejne dostupný a nezávislý od banky alebo podľa obchodnej politiky banky pri možnosti odstúpenia od zmluvy, nemožno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 4 písm. i), j) Občianskeho zákonníka. Nakoľko v konaní jednoznačne bolo zistené povolené a neskôr nepovolené prečerpanie, v dôsledku čoho došlo k zániku/zrušeniu zmluvy, nárok na zaplatenie istiny, poplatkov, ako aj úroku bol podaný dôvodne, preto žalobe v časti o zaplatenie sumy 898,67 EUR (687,96 EUR z titulu istiny, sumy 146,16 EUR z titulu úrokov a sumy 74,55 EUR z titulu poplatkov) vyhovel. Zamietol žalobu na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 60,- EUR, nakoľko nebola preukázaná skutočnosť uzatvorenia dohody o zmluvnej pokute medzi zmluvnými stranami a odkaz k článku 3.12 VOP nespĺňal náležitosti dojednania o zmluvnej pokute. O priznaní nároku na zaplatenie úrokov z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 v spojení s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

3. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Uviedla, že trvá na námietke premlčania dlhu, s ktorou sa súd prvej inštancie nevysporiadal. Má za to, že v danom prípade sa jedná o spotrebiteľskú zmluvu, čo je nutné odlišiť od zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V danom prípade uzatvorená zmluva má spotrebiteľský charakter, avšak ňou nedošlo k poskytnutiu spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. Zákony o ochrane spotrebiteľa majú v danom prípade kogentnú povahu, čo znamená, že ich ustanovenia sú nepodkročiteľné a nemožno sa od nich dohodou zmluvných odchýliť. Uvedené platí aj pre posúdenie vzťahu k premlčaniu, vychádzajúc zo záverov uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5MCdo 20/2009, ale aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo 109/2012 a rozsudok sp. zn. 3Cdo 195/2014, poukazujúc na výklad ustanovení

všeobecných a špeciálnych právnych predpisov pri ochrane spotrebiteľa. Osobitne poukazuje na skutočnosť, že žalobca až v poslednom vyjadrení z 04.04.2023 bližšie špecifikoval debetné transakcie, ktoré sú predmetom tohto konania, pričom tieto boli realizované od 27.12.2016 do 02.05.2017, pričom podľa všeobecných obchodných podmienok žalobcu, ak dôjde k prečerpaniu, tak ho musí majiteľ účtu bez zbytočného odkladu vyrovnať, teda žalovaná má za to, že bez zbytočného odkladu nie je do nasledujúceho dňa. Na základe uvedeného sa domnieva, že nárok žalobcu je v celom rozsahu premlčaný, nakoľko každá debetná transakcia sa premlčuje samostatne. Ďalej považuje úrokovú sadzbu 28 % za neprimerane vysokú a v rozpore so spotrebiteľským právom. Namietá určitosť splatnosti debetných transakcií, je tam neobmedzené prečerpanie debetného limitu, ktorý si banka stanovila a zmluvné pokuty, ktoré považuje za neprijateľné. V zmluve sa uvádza, že výšku a účinnosť debetného limitu banka oznámi klientovi formou výpisu na jeho adresu. Klient tak nevie dopredu, koľko môže prečerpať úver a banke to umožňuje samej si určovať, o koľko klient prečerpáva rámec povoleného prečerpávania a uvalí na túto čiastku sankčný úrok, ako to v danom prípade aj banka učinila. Taktiež s ohľadom na nejasnosť a neurčitosť špecifikácie výšky úrokovej sadzby, ktorú môže banka meniť podľa vlastného uváženia, ďalej absentuje splatnosť debetných transakcií, nie je obmedzené prečerpanie debetného limitu, ktorý si banka sama stanovila a zmluvné pokuty, ktoré rovnako považuje za neprijateľné. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku zmeniť a žalobu zamietnuť.

4. Žalobca vo vyjadrení k podanému odvolaniu uviedol, že nechápe odvolacie námietky žalovanej, že by sa zmluvný vzťah mal riadiť čisto len Obchodným zákonníkom, takéto závery z rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplývajú. K uvedenému sa súd prvej inštancie vyjadril v bode 40. odôvodnenia rozhodnutia, ktoré považuje za správne. Námietka, že došlo k premlčaniu záväzku na základe podanej žaloby, sa s odvolaním nestotožňuje. Vo výpise z 08/2017, ktorý bol prílohou žaloby je zrejmé, že k zatvorení účtu došlo dňa 03.08.2017, kedy mohol prvýkrát uplatniť svoju pohľadávku voči žalovanej na súde (04.08.2017). Keďže žaloba bola podaná na súd dňa 21.07.2020, nárok nie je premlčaný. V tejto súvislosti poukázal na závery uznesenia Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 11Co/159/2018. Žiadala rozsudok súdu prvej inštancie ako správny potvrdiť.

5. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 ods. 1 CSP), po zistení, že odvolanie podala včas (§ 362 ods. 1 CSP) strana sporu, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v intenciách § 379 a § 380 CSP, ktorý podľa § 387 ods. 1 CSP v napadnutom výroku I. odvolaním žalovanej a v súvisiacom výroku III. o trovách konania, ako vecne správny potvrdil. Rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku II., odvolaním nenapadnutý, zostáva nedotknutý.

6. Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie zo skutočností zadokumentovaných v spise dospel k správnym skutkovým zisteniam, vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie náležitým spôsobom odôvodnil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v ust. § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov, v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu viazanosti odvolacími dôvodmi poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

7. V rámci reakcie na odvolaciu argumentáciu žalovaného formulovanú v opravnom prostriedku krajský súd poukazuje na principiálnu zodpovednosť odvolateľa za obsahové vymedzenie odvolania, s čím je spojené oprávnenie odvolacieho súdu preskúmať rozhodnutie len v rámci vznesených odvolacích námietok (viazanosť odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP). Z konštatovaného nadväzne vyplýva, že odvolací súd nemôže v sporovom (medzi ktoré súdená vec jednoznačne patrí) nahrádzať nevyhnutnú procesnú aktivitu odvolateľa a formulovať namiesto neho odvolacie dôvody, resp. preskúmať rozhodnutie na základe iných, než stranou sporu v odvolaní vznesených námietok.

8. Podstata odvolacej argumentácie žalovanej je založená na tvrdení: 1/ že súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia neodlíšil zmluvu o (spotrebiteľskom) úvere od spotrebiteľskej zmluvy, keď opomenul skutočnosť, že uzatvorená zmluva má spotrebiteľský charakter, avšak nedošlo ňou k poskytnutiu spotrebiteľského úveru v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z., 2/ že sa vôbec nevyjadril k námietke premlčania a túto aj nesprávne posúdil, že pokiaľ žalobca špecifikoval debetné transakcie realizované od 27.12.2016 do 02.05.2017 tak, že došlo k ich prečerpaniu, majiteľ účtu mohol bez zbytočného odkladu ich vyrovnať (nie do nasledujúceho dňa, nakoľko každá debetná transakcia sa premlčuje samostatne) a 3/ úrokovú sadzbu vo výške 28 % považovala za neprimerane vysokú poukazujúc aj na dojednania v určitosti/platnosti debetných transakcií, ktorých výšku a účinnosť (debetného limitu) banka oznámi klientovi formou výpisov na jeho adresu ako aj na nejasnosť

a neurčitosť špecifikácie výšky úrokovej sadzby, splatnosti debetných transakcií a nie je obmedzenie prečerpania debetného limitu.

9. Odvolaciu námietku žalovanej, že súd prvej inštancie posúdil zmluvný vzťah uzavretý medzi žalobcom ako bankou a žalovanou ako spotrebiteľský právny vzťah, odvolací súd považuje za nedôvodnú vychádzajúc z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie (§ 220 ods. 2 CSP), poukazujúc na citáciu právnych predpisov, z ktorých súd prvej inštancie pri rozhodovaní vychádzal (body 25. až 37. odôvodnenia), hodnotenie uzavretého zmluvného vzťahu medzi žalobcom a žalovanou v bodoch 38. až 41. odôvodnenia rozsudku, v ktorých súd prvej inštancie poukázal nielen na podmienky ust. § 708 – 710 Obchodného zákonníka, ale aj na podmienky Zákona č. 258/2001 Z. z. (§ 1 ods. 3, § 3 ods. 6) ako aj na charakter daného zmluvného vzťahu na základe podmienok § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka (bod 40. odôvodnenia rozsudku), s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje. Na doplnenie správnosti záverov súdu prvej inštancie odvolací súd dodáva, že v zmluve o úvere sa veriteľ zaväzuje, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky [§ 497 Obchodného zákonníka (ďalej len „ObZ“)]. Zmluvu o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa (§ 708 ods. 1 ObZ). Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma (§ 708 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 710 ObZ), spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania (§ 3 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch). Podľa § 1 ods. 3 Zákona č. 258/2001 Z. z., zákon sa nevzťahuje ani na úver formou povoleného prečerpania peňažných prostriedkov na bežnom účte poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditnú kartu. Tým nie je dotknuté ust. § 3 ods. 6.

10. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvej inštancie posudzoval predmetnú zmluvu o úvere ako spotrebiteľskú zmluvu v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, keď ide o štandardnú formulárovú zmluvu, uzavretú medzi žalovanou ako dlžníčkou a žalobcom ako veriteľom, pričom predmetná zmluva je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere na základe podmienok § 1 ods. 3 v spojení s podmienkami § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z. z., to znamená, že sa jedná o uzavretie revolvingového úveru bez poskytnutia kreditnej karty, kedy v zmysle vyššie citovaných ustanovení sa ostatné ustanovenia zákona č. 258/2001 Z. z. na predmetný zmluvný vzťah nevzťahujú.

11. Súdny dvor EÚ vo svojom rozsudku vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a.s. proti Kláre Biróovej jednoznačne konštatoval, že nie je nevyhnutné, aby náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyžadované Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS boli obsiahnuté v jedinom dokumente (odpoveď na prejudiciálne otázky č. 1 a 2). Podmienkou však je, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala jasné a zrozumiteľné odkazy na iné písomnosti alebo trvalé nosiče obsahujúce tieto náležitosti a že zároveň tieto iné písomnosti alebo trvalé nosiče boli skutočne odovzdané spotrebiteľovi pred uzavretím zmluvy, aby sa mohol skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami.

12. Z vyššie uvedeného vyplýva, že vnútroštátny poriadok SR, ako ani európska smernicová úprava spotrebiteľských úverov nevyžaduje zakotvenie všetkých náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v jedinom dokumente, ani nevyklučuje použitie všeobecných obchodných podmienok, či sadzobníka poplatkov. Je preto prípustné, aby okrem samotnej zmluvnej listiny boli zmluvné podmienky (vrátane obligatórnych náležitostí) obsiahnuté aj v ďalších zmluvných dokumentoch, avšak podmienkou je riadna inkorporácia týchto dokumentov do zmluvy, t. j. jasný, zrozumiteľný a transparentný odkaz na všetky dokumenty tak, aby bolo zjavné, o ktoré konkrétne dokumenty ide a že sú súčasťou zmluvy a zároveň musia byť tieto dokumenty transparentné, t. j. spotrebiteľovi musí byť zrejmé o ktoré konkrétne dokumenty ide a musí byť preukázateľne informovaný o ich obsahu, teda príslušné obchodné podmienky, či iné listiny na ktoré zmluva odkazuje musia byť spotrebiteľovi známe, resp. priložené k zmluve pri jej podpise tak, aby sa spotrebiteľ mohol pred uzavretím zmluvy skutočne oboznámiť so všetkými svojimi právami a povinnosťami. Tento záver korešponduje aj so znením ust. § 18 ods. 1 a 2 ZoSÚ v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy.

13. Z obsahu samotnej zmluvy pritom vyplýva, že zmluva obsahuje riadnu inkorporáciu Všeobecných obchodných podmienok banky do zmluvy, ide o jasný a zrozumiteľný odkaz na tieto dokumenty, pričom z čl. VII. bod 3 zároveň vyplýva, že majiteľ účtu (žalovaný) sa s tými dokumentmi pred uzatvorením zmluvy oboznámil. Z toho vyplýva, že v danom konkrétnom prípade sú zmluvné podmienky obsiahnuté vo VOP žalobcu neoddeliteľnou súčasťou uzatvorenej zmluvy.

14. Za nedôvodnú považoval odvolací súd námietku, že súd prvej inštancie sa nevysporiadal s námietkou premlčania nároku žalobcu na zaplatenie žalovanej istiny a to z dôvodov, ktoré v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie žalovaná uviedla.

15. Je zrejmé, že súd prvej inštancie výslovne v dôvodoch svojho rozhodnutia neuviedol, že nepovažuje vznesenú námietku premlčania žalovanej za nedôvodnú, avšak posúdenie uvedenej skutočnosti možno vyvodiť z dôvodov jeho rozhodnutia vo vzťahu k vysloveným skutkovým a právnym záverom, v ktorých sa zaoberal námietkou žalovanej (významných k posúdeniu premlčania nároku) a to vo vzťahu k splatnosti (zročnosti) uplatneného nároku vychádzajúc z obchodných podmienok uzavretej zmluvy a VOP, najmä v posúdení skutočnosti, že z dôvodu pretrvávajúceho debetného zostatku na účte žalovanej ako aj vzniku nepovoleného prečerpania došlo zo strany žalobcu ako banky 03.08.2017 k zatvorení účtu (odstúpeniu od zmluvy, ktorá podľa zistení súdu prvej inštancie hodnotených v bode 24. odôvodnenia rozsudku nebolo medzi stranami sporné). V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na výzvu žalobcu zo dňa 13.07.2020, kedy bola žalovaná vyzvaná na úhradu zostatku na účte, keď zo strany žalobcu ani žalovanej v priebehu konania nebolo poukazované na iné výzvy žalobcu na zaplatenie neuhradeného zostatku na účte z (už) ukončeného zmluvného vzťahu. Odvolací súd nepovažoval za dôvodné odvolacie námietky žalovanej, že splatnosť jednotlivých debetných transakcií nastala vzhľadom na znenie čl. 3.12 VOP „bez zbytočného odkladu“ vychádzajúc z obsahu uzavretého zmluvného vzťahu – poskytovanie „revolvingu“, ktorým je možnosť vykonávať debetné a kreditné transakcie v dovoľnosti ďalej dosahovať povolené prečerpanie s povinnosťou tento zostatok vyrovnať (jedná sa o bežnú bankovú činnosť v poskytovaní úveru uvedeným spôsobom); v prípade, ak klient svoju povinnosť si do určitého obdobia (bezúročného zaplatenia debetného zostatku) nespĺní, je to sankcionované bankou stanoveným úrokom, resp. sankčným úrokom v prípade nepovoleného prečerpania. Z charakteru „revolvingového úveru“ však vyplýva aj skutočnosť, že tento debetný zostatok sa môže v ďalšom období meniť v závislosti od správania sa klienta a teda upozornenie/povinnosť splatiť debetný zostatok z nepovoleného prečerpania „bez zbytočného odkladu“ možno považovať za upozornenie s následnou sankciou možnosti banky vyvolať úročenie debetu alebo ukončenie zmluvného vzťahu (uzatvoriť účet) a nie za dojednanie (dohodou alebo v zmysle VOP – vid'. čl. III. bod 15 a 23) vyvolať tým splatnosť debetného zostatku z titulu nepovoleného prečerpania. Takýto výklad VOP zo strany žalovanej na základe podaného odvolania by sa míňal účelu a zmyslu poskytovaného revolvingového úveru.

16. Obdobne v spojitosti s vyššie uvedeným preto odvolací súd nepovažoval za dôvodnú odvolaciu námietku žalovanej, ktorá v odvolaní uviedla, že „úroková sadzba 28 % je neprimerané vysoká“, keďže z výsledkov vykonaného dokazovania súdom prvej inštancie (body 15. až 20. odôvodnenia rozsudku, v spojitosti s vyhodnotením skutkových zistení v bode 42. odôvodnenia rozsudku) je zrejmé, že v danom prípade sa jedná o ustanovenie sankčného úroku pri nepovolenom prečerpaní účtu, keďže debetný zostatok pri povolenom prečerpaní sa úročil sadzbou 19,9 % ročne, pri prekročení výšky povoleného prečerpania sa zostatok úročil úrokovou sadzbou zvýšenou o 8 % p. a. (skutkové zistenie súdu prvej inštancie vychádzajúc z dôkazu na č. I. 77 spisu), keď žalovaná v odvolaní proti rozsudku len všeobecným konštatovaním neprimeranosti výšky úroku neuviedla žiadne ďalšie významné (odborné) skutočnosti/posúdenia, na základe ktorých by spochybnila vyššie uvádzané skutkové a právne závery súdu prvej inštancie.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností, keďže súd prvej inštancie na základe riadne zisteného skutkového stavu dôsledne posúdil podmienky uzavretého zmluvného vzťahu medzi žalobcom ako bankou a žalovanou ako dlžníčkou, keď žalobcovi priznal plnenie titulom debetného zostatku zo zaniknutej zmluvy o revolvingovom úvere, ktorého dôvodnosť a výška žalobcom v konaní bola jednoznačne preukázaná, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdil.

18. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP a úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie (§ 262 ods. 2 CSP).

19. O Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)
Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)

V Žiline dňa 28. januára 2026